

uitkijk. Zestig zeilen telde ik, als je de lappen presenning, met gaten zoo groot als je moërs achterend, zoo blijft te noemen. 't Is een ontredde boel. Een hoop meeuwen met lamgeschoten vlerken!

2e BOER.

Ook een zeeman geweest? en nou groenteboer? Hm! Hm!

EEN DER BURGERS.

Leg 't niet met hem aan, boer! Hij staat onder protektie van Mijnheer den Schout. *(tot den boer, die met de oogen naar een andere plaats uitziet.)* Kom hier maar zitten!

« Onze tweelingen op Pinxter drie ook hier! »

(Evert trekt zijn mes uit zijn linker broekzak even half uit de scheel, maar bedwingt zich. Op het duin hoort men door de daar op den uitkijk geblevenen hartelijk een herhaald: „goëdag! goëdag samen” roepen.)

(Willem Krijnsz, een blind matroos, met een doek voor de oogen en Ruur Bijlsz, met een houten been en een houten stok, dalen van 't duin af.)

WILLEM.

Hebben we een zwaantje te pakken, Ruur?

RUUR.

Ja, Wim!... *(hem leidend en helpend.)* Voorzichtig, ouwe jongen, val niet van de trap!